

Ministerstwo Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu
Zuzanna Rudzińska-Bluszcz

BK-VII.0520.120.2024
Warszawa, 24 czerwca 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 2660 Pana Posła Piotra Górnikiewicza złożoną do Ministra Sprawiedliwości w sprawie pewnej grupy przestępstw, jak też obowiązku przedkładania przez osoby, które mają pracować z dziećmi, informacji z rejestrów karnych innych państw, w których zamieszkiwały, lub składania przez te osoby oświadczeń, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

W dniu 13 maja 2016 r. została uchwalona ustawa o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz.U. 2016 poz. 862), która została zmieniona m.in. ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606). W wyniku powyższej nowelizacji, zmianie uległ tytuł ustawy, która otrzymała brzmienie „o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich”. Zgodnie z obecnym art. 1 ustawa określa szczególne środki ochrony przeciwdziałające zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i szczególne środki ochrony małoletnich. W zakresie odnoszącym się do regulacji art. 21, w porównaniu do pierwotnej wersji przepisu, rozszerzono katalog aktywności, które z uwagi na wynikającą z ich charakteru styczność z małoletnimi wymagają sprawdzenia, czy dane osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do innej działalności, o której mowa w tym przepisie, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

Nadto ustawą nowelizującą nałożono na osoby, z którymi ma być nawiązany stosunek pracy lub które mają być dopuszczane do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, obowiązek przedstawienia informacji w zakresie niektórych przestępstw. Katalog tych przestępstw został zdefiniowany po dokonanych analizach, uwzględniając w przepisie czyny zabronione, szczególnie szkodliwe dla dobrostanu małoletniego. Wypada podkreślić, że weryfikacja karalności ma na celu eliminację ryzyka skrzywdzenia małoletniego, a tym samym wzmocnienia bezpieczeństwa dzieci.

Literalnie przepisy wskazanej ustawy „*nie stoją na przeszkodzie*” nawiązaniu stosunku pracy lub dopuszczeniu do innej działalności osoby określonej w art. 21 ust. 1 ustawy, mając świadomość, że dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze, albo że została prawomocnie skazana za przestępstwo określone w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, przestępstwo określone w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego lub w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w tym znaczeniu, że nie czynią takiej umowy automatycznie niebyłą, czy też nieważną. Niemniej jednak dopuszczenie takiej osoby do pracy lub do innej działalności, wskazanej powyżej, jest przez ustawę uznane za czyn karalny i penalizowane jako wykroczenie z art. 23a. Zgodnie bowiem z tym przepisem, kto dopuszcza do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, osobę wiedząc, że dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze, albo wiedząc, że została prawomocnie skazana za przestępstwo określone w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, przestępstwo określone w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego lub w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.

Ponadto zgodnie z art. 23c dopuszczenie do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi osoby wiedząc, że osoba ta ma obowiązek stosowania się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Tym samym, wyraźna norma prawa karnego ma zapobiec zatrudnieniu lub dopuszczeniu do innej działalności wykonywanej względem małoletnich (nie zaś dorosłych), osoby, która:

- figuruje w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, bądź
- została skazana za przestępstwa wymienione w art. 21 ust. 3 ustawy lub tożsame z nimi czyny zabronione prawa obcego.

Natomiast w kontekście pytania zwartego w interpelacji, stwierdzić należy, że ustawodawca we wskazanej powyżej ustawie nie poprzedził norm sankcjonujących wyraźnym zakazem ogólnym zatrudniania takich osób.

Jednocześnie końcowo pragnę wskazać, że postulaty legislacyjne zawarte w interpelacji zostaną rozpatrzone podczas prac legislacyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Z wyrazami szacunku

Zuzanna Rudzińska-Bluszcz
Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/